

Høringsuttalelse ang. revisjon av rammeplan for sykepleierutdanningen

Det vises til tilsendt "Forslag til revisjon av rammeplan for sykepleierutdanningen" med høringsbrev datert 27.02.07

Diakonhjemmet Høgskole, Avdeling for sykepleierutdanning, takker for muligheten til å høres i denne saken.

Det positive med forslaget er at rammeplanen på de aktuelle områder blir tydeligere. Vi kan derimot ikke se at forslagene bidrar til at rammeplanen blir mindre detaljert.

I forhold til revisjonenes hensikt, kan vi ikke se at revisjonsforslaget gjør rammeplanen mer tilpasset en helsetjeneste i rask endring, eller i større grad enn tidligere åpner for lokale løsninger. Dette beklager vi. Kravet om praksisstudier på døgkontinuerlige poster i vesentlige praksisområder fratrukket høgskolene mulighet for å benytte høy sykepleiefaglig kompetanse på f.eks dagkirurgiske avdelinger og poliklinikker. Rammeplanforslaget framstår i liten grad mer fleksibelt, det benyttes bare et annet språk.

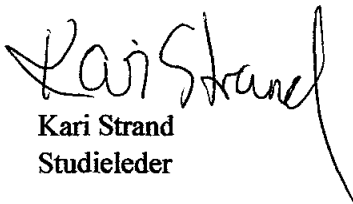
Veileders kompetanse er tydeliggjort i forslaget. Dette er positivt, og har en positiv hensikt. Det oppfattes imidlertid som lite realistisk, hvis dette kravet til veilederkompetanse skal gjennomføres f.eks i kommunehelsetjenesten, hvor det i enkelte deler, blant annet i sykehjem, ofte er et fåtall sykepleiere ansatt. Formulert som et krav i rammeplanen, kan dette i tillegg bli en hemske for høgskolene med tanke på å utdanne kompetente sykepleiere. At dette tas inn som krav i en rammeplan som styrer høgskolenes virksomhet kan undergrave rammeplanens betydning, da det er en kjensgjerning at dette er urealistisk og utenfor høgskolens mandat å gjennomføre. Det er helsetjenestens/praksisfeltets ansvar å stille med kompetente veiledere. Høgskolen har en viktig funksjon i å bidra til at dette blir mulig, men ingen beslutningsmyndighet i praksisfeltet. Formuleres kompetansekravet som et ønsket mål, kan det derimot være noe å tilstrebe og jobbe målrettet i forhold til.

Det stilles videre spørsmål med om enkelte formuleringer hører hjemme i en rammeplan for sykepleierutdanning. Dette gjelder f.eks de 2 avsnittene under punktet om "Veiledete og vurderte praksisstudier" som omhandler "veilederkorps på praksisstedene" og "ansvar for veiledningskapasitet som må være forankret i ledelse, infrastruktur og drift". Dette er utsagn rettet mot praksisfeltet, ikke krav til høgskolene.

Noen formuleringer i deler av beskrivelsen oppleves som "overtydelige", og det stilles derfor spørsmål med hensikten og hensiktsmessigheten av å være så detaljert i beskrivelsene av dette på rammeplannivå (eksempel: Under "Vurderingsordninger", 2. og 3. avsnitt).

Til slutt vil vi bemerke at kravet om at ”praksis må inkludere erfaring fra forebyggende helsearbeid, svangerskaps- og barselomsorg og/eller pediatrik sykepleie, er urealistisk. Forslagene til revisjon er etter vårt syn minimale og lite radikale, og oppleves i liten grad som framtidsrettede. Dette beklager vi.

Oslo, 23. juni 2007

Kari Strand
Studieleder

Karen Sikveland
Administrasjonskonsulent